

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2018. június 21.*

„Előzetes döntéshozatal – A tőke szabad mozgása és a szabad fizetési műveletek – Korlátozások – Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásoknak (ÁÉKBV-knak) fizetett osztalék adóztatása – A valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaságok által külföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztalék – A valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaságok által a belföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztalék mentessége – Igazolások – Az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása – Az adórendszer koherenciája – Arányosság”

A C-480/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Østre Landsret (keleti fellebbviteli bíróság, Dánia) a Bírósághoz 2016. szeptember 5-én érkezett, 2016. augusztus 31-i határozatával terjesztett elő

a **Fidelity Funds**,

a **Fidelity Investment Funds**,

a **Fidelity Institutional Funds**

és

a **Skatteministeriet**

között,

az **NN (L) SICAV**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça tanácselnök, E. Levits (előadó), A. Borg Barthet, M. Berger és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: L. Carrasco Marco tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. október 5-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: dán.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Fidelity Funds, a Fidelity Investment Funds és a Fidelity Institutional Funds képviselőjében P. Farmer barrister és J. Skaadstrup Andersen advokat,
- az NN (L) SICAV képviselőjében E. Vistisen advokat,
- a dán kormány képviselőjében C. Thorning és J. Nymann-Lindegren, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: S. Horsbøl Jensen advokat,
- a német kormány képviselőjében T. Henze és R. Kanitz, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében M. Bulterman, B. Koopman és J. Langer, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében W. Roels és R. Lyal, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: H. Peytz ügyvéd,

a főtanácsnok indítványának a 2017. december 20-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 56. és EUMSZ 63. cikk értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Fidelity Funds, a Fidelity Investment Funds, a Fidelity Institutional Funds és a Skatteministeriet (adóügyi minisztérium, Dánia) között azon osztalék után fizetett forrásadó visszatérítése iránti kérelmek tárgyában folyamatban lévő jogviták keretében terjesztették elő, amelyet dániai illetőségű társaságok 2000 és 2009 között e társaságoknak fizettek.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV-kra) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i tanácsi irányelv (HL 1985. L 375., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 139. o.) tárgya a negyedik preambulumbekzdése alapján a tagállamokban található, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV-k) esetében a közös alapvető szabályok kialakítása az azok engedélyezése, felügyelete, szervezeti felépítése, tevékenysége, valamint az általuk kötelezően nyilvánosságra hozandó információk tekintetében. A 85/611 irányelvet több alkalommal módosították azt megelőzően, hogy az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV-kra) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 302., 32. o.), amely annak átdolgozását végezte el, 2011. július 1-jével azt hatályon kívül helyezte volna.

A dán jog

- 4 A lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (a társasági adóról szóló törvény) 1. §-ának 5 a. pontja előírja, hogy a Dániában adóilletőséggel rendelkező ÁÉKBV-k Dániában kötelesek adót fizetni, míg e törvény 1. §-ának 6. pontja a lov om påligningen af indkomstskat til staten (jövedelemadóról szóló törvény, továbbiakban: ligningslov) 16C. §-ának rendelkezései alá tartozó, dániai illetőségű alapok adózására vonatkozik.
- 5 A társasági adóról szóló törvény 2. §-a (1) bekezdésének c) pontja akként rendelkezik, hogy a dán adóilletőséggel nem rendelkező ÁÉKBV-k és egyéb befektetési alapok azon osztalékok után kötelesek adót fizetni, amelyeket dán illetőségű társaságok fizettek ki a részükre, mivel ez a korlátozott adófizetési kötelezettség csak a dániai forrásokból származó jövedelmekre vonatkozik.
- 6 A kildeskatteloven (a forrásadóról szóló törvény) 65. §-ának (1) bekezdése értelmében a dán illetőségű társaság osztalékfizetéséről szóló valamennyi határozatában elő kell írni, hogy az összes osztalék egy bizonyos százaléka után – eltérő rendelkezés hiányában – forrásadót kell fizetni. A 2000. év tekintetében 25%-ban állapították meg a forrásadót, amelyet a 2001. és 2009. év közötti időszak tekintetében 28%-ra emeltek.
- 7 A dán szabályozás alapján a forrásadó 15%-ra csökken, ha az érintett ÁÉKBV illetősége szerinti állam hatóságai a dán hatóságokkal valamely kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény, más nemzetközi egyezmény vagy valamely adóügyekben történő segítségnyújtásról szóló közigazgatási megállapodás alapján kötelesek információt cserélni. Az Európai Unióban illetőséggel rendelkező adóalanyok esetében a végső adófizetés a gyakorlatban e rendelkezés alapján nem haladhatja meg a 15%-ot. Az adófizetés ezenkívül tovább csökkenhet a Dán Királyság és az érintett ÁÉKBV illetősége szerinti állam között kötött adóegyezmény alapján.
- 8 A forrásadóról szóló törvény alkalmazandó a Dániában letelepedett ÁÉKBV-kra, amelyekre tehát *a priori* vonatkozik az osztalékadóról szóló e szabályozás. Ugyanakkor e törvény 65. §-a (8) bekezdésének rendelkezéseiből kitűnik, hogy az adóügyekért felelős miniszter előírhatja, hogy a ligningslov 16C. §-a rendelkezéseinek hatálya alá tartozó alapok (a továbbiakban: a 16C. § szerinti alapok) mentesülnek a forrásadó levonása alól.
- 9 A forrásadóról szóló rendelet elfogadása során az adóügyekért felelős miniszter élt ezzel a lehetőséggel, és a 16C. § szerinti alapokat valamennyi forrásadó alól mentesítette. A forrásadóról szóló rendelet 38. §-a szerint bármely ÁÉKBV kérhet igazolást a mentességről, és mentesülhet az osztalék után fizetendő forrásadó alól, feltéve egyfelől, hogy a társasági adóról szóló törvény 1. §-ának 6. pontja alá tartozó, tehát dán illetőségű vállalkozásnak minősül, másfelől a 16C. § szerinti alap jogállásával bír. Az a dán illetőségű ÁÉKBV, amely nem felel meg a ligningslov 16C. §-ában foglalt feltételeknek, nem mentesül az osztalékok után fizetendő forrásadó alól.
- 10 A ligningslov 16C. §-a meghatározza, mi tekintendő a 16C. § szerinti alapnak.
- 11 Így a 2005. június 1-jéig hatályban lévő szabályozás értelmében valamely ÁÉKBV akkor minősíthető a 16C. §-a szerinti alapnak, ha egy meghatározott minimális osztalékot fizet. A minimális osztalékfizetés képezi az érintett alap jövedelmének a befektetői szintjén történő adóztatásának az alapját.
- 12 A minimális osztalékfizetés meghatározásának szabályait a ligningslov 16C. §-ának (2)–(6) bekezdése pontosítja. E § (2) bekezdésének megfelelően a minimális osztalékfizetés az adóévi jövedelemnek és nettó összegeknek a veszteségekkel és költségekkel csökkentett összege. A ligningslov 16C. §-ának (3) bekezdése előírja, hogy e számításnak tartalmaznia kell egy felsorolást az e §-ban felsorolt bevételekről, ideértve a kamatbevételt, a részvények után fizetendő osztalékokat, a követeléseken és

pénzügyi megállapodásokon szerzett nyereséget, valamint a részvények elidegenítésével szerzett nyereséget. A ligningslov 16C. §-ának (4) és (5) bekezdése értelmében a 16C. § szerinti alapok levonhatják az adókkal kapcsolatos veszteségeket és adminisztrációs költségeket.

- 13 A 2005. június 1-jei 407. sz. törvény elfogadását követően és ezen időponttól kezdve már nem kötelező, hogy a befektetőknek ténylegesen kifizesse a minimális osztalékot ahhoz, hogy az ÁÉKBV a 16C. § szerinti alap jogállását élvezhesse. E jogállás elismerése azonban attól a feltételtől függ, hogy az érintett ÁÉKBV egy minimális osztalékfizetést állapítson meg, amely után a befektetői az e vállalkozás által levont forrásadót fizetnek.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 14 Az alapügyek felperesei a 85/611 irányelv értelmében vett ÁÉKBV-k, amelyek székhelye az Egyesült Királyságban, illetve Luxemburgban található. A Dániában letelepedett társaságokban fennálló befektetéseik portfólióbefektetések, és nem haladják meg a tőke 10%-át. Az alapügyek felperesei által kínált termékek elérhetők dán illetőségű ügyfelek számára, azonban azokat nem értékesítik aktívan e tagállamban. Hasonlóképpen, az alapügyek felperesei nem kérték a dán adóhatóságokat, hogy a 16. § szerinti alapnak minősülhessenek, és alapító okirataikat sem igazították a 2005. adóévig ilyen alapokra alkalmazandó szabályozáshoz.
- 15 Az alapügyek felperesei azzal érvelve fordultak a nemzeti bírósághoz a Dániában letelepedett társaságok által fizetett, általuk a 2000. és 2009. év között kapott osztalékok utáni forrásadó visszatérítése iránti kérelmeikkel, hogy a dán illetőségű ÁÉKBV-k az e tagállamban illetőséggel nem rendelkező ÁÉKBV-tól eltérően mentesülhetnek a forrásadó alól. Ugyanis a nemzeti adószabályozás két feltételt ír elő a mentességhez, vagyis hogy az érintett ÁÉKBV dán illetőségű legyen, és hogy jövedelmét a dán adószabályozás alapján állapítsa meg és vallja be. A külföldi illetőségű ÁÉKBV-k jellegüknél fogva nem tudnak eleget tenni e feltételek közül az elsőnek, és lehetetlen, vagy különösen nehéz megfelelniük a második feltételnek, annál is inkább, hogy semmi sem ösztönzi őket erre, mivel az első feltétel miatt semmi esetre sem részesülhetnek forrásadó alóli mentességben.
- 16 Következésképpen az alapügyek felperesei úgy vélik, hogy – még ha nem is tesznek eleget a minimális osztalék dán szabályozás alapján történő megállapítására és bevallására vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatos második feltételnek – jogosultak forrásadó-visszatérítésre.
- 17 Az adóügyi minisztérium kétségtelenül elismeri, hogy a dán szabályozás azzal jár, hogy bizonyos esetekben a Dániában letelepedett ÁÉKBV-k és a más tagállamban letelepedett ÁÉKBV-k a Dániában letelepedett társaságoktól kapott osztalékok tekintetében eltérő adójogi bánásmódban részesülnek. Azonban azon a véleményen van, hogy e korlátozást igazolja egyrészt az adórendszer koherenciája megőrzésének a szükségessége, másrészt pedig az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása biztosításának a szükségessége.
- 18 Ebben az összefüggésben az alapeljárások felei egyetértenek abban, hogy ezen eltérő adójogi bánásmód a szabad mozgás korlátozásának minősül, azonban az alapügyek felperesei azt állítják, hogy az ilyen korlátozás nem igazolható az adóügyi minisztérium által előadott indokokkal, és hogy mindenesetre a dán szabályozás túllépi a Dániában történő adófizetés biztosításához szükséges mértéket.
- 19 E körülmények között az Østre Landsret (keleti fellebbviteli bíróság, Dánia) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Ellentétes-e az EK-Szerződésnek a tőke szabad mozgásáról szóló 56. cikkével (EUMSZ 63. cikk) vagy a szolgáltatásnyújtásról szóló 49. cikkével (EUMSZ 56. cikk) az alapeljárásokban szereplőhöz hasonló adórendszer, amely alapján a [85/611] irányelv hatálya alá tartozó, nem dán ÁKBV-kat a dán társaságoktól származó osztalékok után forrásoldalon megadóztatják, miközben az ezzel egyenértékű,

dán AÉKBV mentesülhet a forrásadó alól vagy azért, mert a forrásadó levonását ellensúlyozandó ténylegesen minimális osztalékot fizet tagjainak, vagy technikailag minimális osztalékkifizetés kerül kiszámításra, amely után a forrásadót a vállalkozás tagjaira vonatkozóan levonják?”

A szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelemről

- 20 A főtanácsnok indítványának az ismertetését követően az alapügyek felperesei a Bíróság Hivatalához 2018. január 18-én előterjesztett beadványukkal kérték, hogy a Bíróság az eljárási szabályzatának 83. cikke alapján rendelje el az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.
- 21 Kérelmük alátámasztásaként az alapügyek felperesei lényegében azzal érvelnek, hogy a főtanácsnok indítványa a *ligningslov 16C*. §-ában előírt követelmények mértéke és jellege tekintetében félreértésen alapul. Ezenkívül a főtanácsnok által azon körülményre tett utalás, hogy bizonyos ÁÉKBV-k, amelyek nem rendelkeznek illetőséggel a Dán Királyságban, minimális osztalékkifizetéseket eszközöltek, ténybeli szempontból téves, és az ilyen ÁÉKBV-kat érintő körülmények nem képezték a Bíróság előtti vita tárgyát.
- 22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 252. cikk második bekezdése értelmében a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem ezen indítvány, sem pedig a főtanácsnok ezen indítvány alapjául szolgáló indokolása (2017. június 22-i *Federatie Nederlandse Vakvereniging és társai* ítélet, C-126/16, EU:C:2017:489, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az Európai Unió Bíróságának alapokmánya és eljárási szabályzata nem teszi lehetővé, hogy az érintett felek a főtanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek (2017. október 25-i *Polbud – Wykonawstwo* ítélet, C-106/16, EU:C:2017:804, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen az, ha az érdekelt fél nem ért egyet a főtanácsnok indítványával, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a főtanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja a szóbeli szakasz újbóli megnyitását (2017. október 25-i *Polbud – Wykonawstwo* ítélet, C-106/16, EU:C:2017:804, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. november 29-i *King* ítélet, C-214/16, EU:C:2017:914, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 A *ligningslov 16C*. §-ában előírt követelmények mértékére és jellegére vonatkozó érvekkel az alapügyek felperesei a főtanácsnok indítványára kívánnak válaszolni, megkérdőjelezve a Dániában a 2005. év során történt módosítást követően hatályban lévő szabályozás olyan leírását, mint amely az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből, a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból és a tárgyaláson szolgáltatott információkból következik. Márpedig az előző pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a Bíróság előtti eljárásra irányadó szabályozás nem rendelkezik ilyen észrevételek előterjesztéséről.
- 25 Ugyanakkor eljárási szabályzatának 83. cikke alapján a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha a fél e szakasz befejezését követően a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek, illetve az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg.
- 26 A jelen ügyben a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően azon a véleményen van, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdésre adandó válaszhoz szükséges valamennyi információ a rendelkezésére áll, és hogy a jelen ügy eldöntéséhez szükséges valamennyi érvet, különösen a

Dániában illetőséggel nem rendelkező vállalkozás azon lehetőségét, hogy a dán szabályozás alapján minimális osztalékfizetést állapítson meg, és hogy a 16C. § szerinti alapnak minősítsék, megtárgyalták a Bíróság előtt.

- 27 A fenti megállapításokra tekintettel nem kell elrendelni az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 28 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az EUMSZ 56. és EUMSZ 63. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint az alapügyekben szóban forgó, amely alapján az e tagállamban illetőséggel rendelkező társaság által valamely külföldi illetőségű ÁÉKBV-nak fizetett osztalék után forrásadót kell fizetni, míg az ugyanebben a tagállamban illetőséggel rendelkező ÁÉKBV-nak fizetett osztalék mentes e forrásadó alól, feltéve hogy e vállalkozás minimális osztalékot fizet a befektetőinek, vagy technikailag egy minimális osztalékot állapít meg, és az e valós vagy fiktív minimális osztalék utáni adót a befektetőitől levonja.
- 29 Amint az alapügyekben szóban forgó nemzeti szabályozás kérdést előterjesztő bíróság általi leírásából következik, valamely ÁÉKBV-nak egyrészt Dániában kell illetőséggel rendelkeznie, másrészt pedig a 16C. § szerinti alap jogállásával kell rendelkeznie ahhoz, hogy mentesülhessen a forrásadó alól.
- 30 E jogállás elnyeréséhez az ÁÉKBV-nak teljesítenie kell a ligningslov 16C. §-ában előírt feltételeket, és különösen a 2005. június 1-je előtt hatályban lévő szabályozásnak megfelelően egy minimális osztalékot kell fizetnie, amely után a befektetői terhére forrásadót kell levonnia. Ezen időpontot követően már nem kötelező a befektetőknek történő tényleges minimális osztalékfizetés, azonban ahhoz, hogy az érintett ÁÉKBV az említett jogállást élvezze, egy minimális osztalékot kell megállapítania, amely után a befektetők e vállalkozás által levont forrásadót fizetnek. A dán illetőségű ÁÉKBV-knak, amelyek nem kapták meg a 16C. § szerinti jogállást, forrásadót kell fizetniük az e tagállamban illetőséggel rendelkező társaságok által fizetett osztalék után.
- 31 Az ügy irataiból kitűnik, és a Bíróság előtt nem vitatták, hogy az alapügyekben szóban forgó időszakban csak a dán illetőségű ÁÉKBV-k részesülhettek forrásadó alóli mentességben. A dán kormánynak és az alapügyek feleinek a magyarázataiból következik, hogy bár valamely ÁÉKBV, amely nem rendelkezik illetőséggel Dániában, főszabály szerint eleget tehet a ligningslov 16C. §-ában előírt feltételeknek, nem mentesülhet a belföldi illetőségű társaságok által fizetett osztalék utáni forrásadó alól, mivel e tagállamban külföldi illetőségű vállalkozásnak minősül.

A szóban forgó szabadságról

- 32 Mivel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést mind az EUMSZ 56., mind az EUMSZ 63. cikkre tekintettel tették fel, előzetesen meg kell határozni, hogy az olyan nemzeti szabályozás, mint amelyről az alapügyekben szó van, érintheti-e, és adott esetben milyen mértékben a szolgáltatásnyújtás szabadságának és a tőke szabad mozgásának a gyakorlását.
- 33 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az érintett jogszabály célját kell figyelembe venni (2012. november 13-i Test Claimants in the FII Group Litigation ítélet, C-35/11, EU:C:2012:707, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. február 5-i Hervis Sport és Divatkereskedelmi ítélet, C-385/12, EU:C:2014:47, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 34 Az alapeljárások a Dániában letelepedett társaságok által a 2000. és 2009. év között az alapügyek felpereseinek fizetett osztalék utáni forrásadó visszatérítése iránti kérelemre és az olyan nemzeti szabályozás uniós joggal való összeegyeztethetőségére vonatkozik, amely az ilyen forrásadó alóli mentesség lehetőségét kizárólag azon dán illetőségű ÁÉKBV-k számára biztosítja, amelyek teljesítik a ligningslov 16C. §-ában előírt feltételeket.
- 35 Az alapügyekben szóban forgó nemzeti szabályozás tárgya tehát az ÁÉKBV-k által kapott osztalék adójogi bánásmódja.
- 36 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az alapügyekben szóban forgó helyzet a tőke szabad mozgása alá tartozik.
- 37 Ezenkívül feltételezve azt, hogy az alapügyekben szóban forgó jogszabály azzal a hatással jár, hogy tiltja, zavarja, vagy kevésbé vonzóvá teszi a Dán Királyságtól – ahol az jogszerűen nyújt hasonló szolgáltatásokat – eltérő tagállamban letelepedett ÁÉKBV tevékenységeit, az ilyen hatás a Dániában illetőséggel nem rendelkező ezen ÁÉKBV-nak fizetett osztalék adójogi bánásmódjának az elkerülhetetlen következménye, és nem indokolja a szolgáltatásnyújtás szabadsága szempontjából való önálló vizsgálatát (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 17-i Glaxo Wellcome ítélet, C-182/08, EU:C:2009:559, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ugyanis e szabadság a jelen esetben másodlagosnak tűnik a tőke szabad mozgásához képest, és ahhoz kapcsolható [2016. május 26-i NN (L) International ítélet, C-48/15, EU:C:2016:356, 41. pont].
- 38 Egyébiránt a kérdést előterjesztő bíróság által adott információkból kitűnik, hogy az alapügyek felpereseinek dániai befektetési portfólióbefektetések, és soha nem haladták meg a Dániában letelepedett társaság tőkéjének 10%-át, illetve nem vitatott, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés nem irányult a letelepedés szabadságára.
- 39 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést ezért az EUMSZ 63. cikkre tekintettel kell megválaszolni.

A tőke szabad mozgása korlátozásának fennállásáról

- 40 Az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdésében tiltott, tőke mozgást korlátozó intézkedések azon intézkedéseket foglalják magukban, amelyek alkalmasak arra, hogy eltántorítsák a külföldi illetőségűeket attól, hogy valamely tagállamban beruházásokat hajtsanak végre, illetve az említett tagállam illetőségével rendelkezőket attól, hogy más tagállamokban hajtsanak végre beruházásokat (2012. május 10-i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 15. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 A jelen ügyben az alapügyekben szóban forgó szabályozás alapján a dán illetőségű ÁÉKBV-k és a más tagállamban illetőséggel rendelkező ÁÉKBV-k a Dániában illetőséggel rendelkező társaságoktól kapott osztalék szempontjából eltérő bánásmódban részesülnek.
- 42 Ugyanis a dán illetőségű társaságok által a külföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztalékra forrásadót vetnek ki. Ezzel szemben a dán illetőségű ÁÉKBV-k ezen osztalék után mentesülhetnek a forrásadó alól, feltéve hogy teljesítik a ligningslov 16C. §-ának feltételeit.
- 43 Azáltal, hogy a külföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztalék után forrásadót vet ki, és csak a belföldi illetőségű ÁÉKBV-knak tartja fenn azt a lehetőséget, hogy mentesüljenek ilyen forrásadó alól, az alapügyekben szóban forgó nemzeti szabályozás hátrányos bánásmódban részesíti a külföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztalékot.

- 44 Az ilyen hátrányos bánásmód visszatarthatja egyrészt a külföldi illetőségű ÁÉKBV-kat attól, hogy Dániában letelepedett társaságokba hajtsanak végre befektetéseket, másrészt pedig a dán illetőségű befektetőket attól, hogy ilyen vállalkozásokban szerezzenek részesedést (2012. május 10-i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 17. pont).
- 45 Ezért az alapügyekben szóban forgó nemzeti szabályozás a tőke szabad mozgásának az EUMSZ 63. cikkben főszabály szerint tiltott korlátozását valósítja meg.

Az igazolás fennállásáról

- 46 Az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében az EUMSZ 63. cikk ugyanakkor nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy alkalmazzák adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit, amelyek különbséget tesznek azon adózók között, akik lakóhelyük vagy tőkebefektetésük helye alapján nincsenek ugyanolyan helyzetben.
- 47 E rendelkezést mint a tőke szabad mozgásának alapelvétől való eltérést szigorúan kell értelmezni. Következésképpen e rendelkezés nem értelmezhető úgy, hogy minden olyan adójogi szabályozás, amely az adózók között a lakóhelyük vagy a tőkebefektetésük állama alapján különbséget tesz, automatikusan összeegyeztethető az EUM-Szerződéssel. Ugyanis magát az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt eltérést korlátozza az EUMSZ 65. cikk (3) bekezdése, amely szerint az e cikk (1) bekezdésében említett nemzeti intézkedések „nem szolgálhatnak az [EUMSZ] 63. cikkben meghatározott szabad tőkemozgásra és fizetési műveletekre vonatkozó önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközeként” (2014. április 10-i Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company ítélet, C-190/12, EU:C:2014:249, 55. és 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 Ennélfogva az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja által engedélyezett eltérő bánásmódot meg kell különböztetni az EUMSZ 65. cikk (3) bekezdésében tiltott hátrányos megkülönböztetéstől. Márpedig a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy ahhoz, hogy az alapügyekben szóban forgóhoz hasonló nemzeti adójogi szabályozást összeegyeztethetőnek lehessen tekinteni a Szerződésnek a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseivel, az szükséges, hogy az eltérő bánásmód objektíve össze nem hasonlítható helyzetekre vonatkozzon, vagy közérdeken alapuló nyomós indok alapján igazolható legyen (2012. május 10-i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 49 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy igazolja-e a dániai illetőségű ÁÉKBV-k és a külföldi ÁÉKBV-k helyzete közötti objektív különbség azt, hogy a forrásadó alóli mentesség lehetősége csak a dán illetőségű ÁÉKBV-k számára áll fenn.
- 50 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik egyrészt, hogy annak vizsgálata során, hogy valamely határon átnyúló helyzet összehasonlítható-e valamely belső helyzettel, vagy sem, figyelembe kell venni a kérdéses nemzeti rendelkezések célját, valamint ez utóbbiak tárgyát és tartalmát (2016. június 2-i Pensioenfonds Metaal en Techniek ítélet, C-252/14, EU:C:2016:402, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Másrészt csak a szóban forgó szabályozás által megállapított releváns megkülönböztető kritériumokat kell figyelembe venni annak mérlegelése során, hogy az ilyen szabályozásból eredő eltérő bánásmód a helyzetek objektív eltérését tükrözi-e (2012. május 10-i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 28. pont; 2016. június 2-i Pensioenfonds Metaal en Techniek ítélet, C-252/14, EU:C:2016:402, 49. pont).

- 52 Amint a dán kormány észrevételeiből kitűnik, az alapügyekben szóban forgó szabályozás célkitűzése egyrészt a Dániában letelepedett társaságokba ÁÉKBV közvetítésével befektető magánszemélyek és a Dániában letelepedett társaságokba közvetlenül befektető magánszemélyek adóterhe egyenlőségének a biztosítása. E szabályozás így megakadályozza a gazdasági kettős adóztatást, amely akkor fordulna elő, ha az osztalékot az érintett ÁÉKBV és annak befektetői szintjén adóztatnák. Másrészt az említett szabályozás annak biztosítására irányul, hogy a Dániában letelepedett társaságok által fizetett osztalék ne kerüljön ki a Dán Királyság adóztatási joghatósága alól amiatt, hogy az az ÁÉKBV-k szintjén mentességben részesül, és hogy annak adóztatási joghatósága alatt azt egyszer ténylegesen megadóztassák.
- 53 Ami a dán kormány által hivatkozott első célkitűzést illeti, a Bíróság ítélezési gyakorlatából következik, hogy valamely tagállamnak a belföldi illetőségű társaság által kifizetett jövedelem többszörös, illetve a gazdasági kettős adóztatásának elkerülése, illetve enyhítése érdekében hozott intézkedései szempontjából a kedvezményezett belföldi illetőségű társaságok helyzete nem feltétlenül hasonlítható össze a más tagállamban illetőséggel rendelkező kedvezményezett társaságok helyzetével (2012. október 25-i Bizottság kontra Belgium ítélet, C-387/11, EU:C:2012:670, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 54 Ugyanakkor attól kezdve, hogy valamely tagállam egyoldalúan vagy egyezmények útján jövedelemadókat vet ki a belföldi illetőségű társaságok által nemcsak a belföldi, hanem a külföldi illetőségű társaságoknak fizetett jövedelemre is, e külföldi illetőségű társaságok helyzete hasonló lesz a belföldi illetőségű társaságok helyzetéhez (lásd ebben az értelemben: 2012. október 25-i Bizottság kontra Belgium ítélet, C-387/11, EU:C:2012:670, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 55 Ugyanis kizárólag az ugyanezen állam adóztatási joghatóságának gyakorlása vezet a többszörös vagy a gazdasági kettős adóztatás veszélyéhez, függetlenül a más tagállamban történő adóztatástól. Ilyen esetben annak érdekében, hogy az osztalékban részesülő külföldi illetőségű kedvezményezettek ne ütközzenek a szabad tőkemozgásnak az EUMSZ 63. cikk által főszabály szerint tiltott korlátozásába, az osztalékfizető társaság illetősége szerinti tagállam felelős annak biztosításáért, hogy a külföldi illetőségű társaságok a nemzeti jogban a többszörös vagy a gazdasági kettős adóztatás elkerülését vagy enyhítését célzó eljárások tekintetében a belföldi illetőségű társaságokra irányadóval egyenértékű bánásmódban részesüljenek (lásd ebben az értelemben: 2012. október 25-i Bizottság kontra Belgium ítélet, C-387/11, EU:C:2012:670, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 56 Mivel a Dán Királyság úgy döntött, hogy gyakorolja adóztatási joghatóságát a külföldi illetőségű ÁÉKBV-k által kapott jövedelmek felett, ezen ÁÉKBV-k következképpen a dán illetőségű társaságok által fizetett osztalék gazdasági kettős adóztatásának a kockázata tekintetében a dán illetőségű ÁÉKBV-k helyzetével hasonló helyzetben vannak (2011. október 20-i Bizottság kontra Németország ítélet, C-284/09, EU:C:2011:670, 58. pont; 2012. május 10-i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 42. pont).
- 57 A dán kormány által előadott második célkitűzés lényegében azon kívánságból áll, hogy ne mondjon le a dán illetőségű társaságok által fizetett osztalék minden adóztatásáról, hanem ezen osztalék adóztatásának szintjét az ÁÉKBV-k befektetőire helyezze át. E célkitűzést annak előírásával valósítja meg, hogy a 16C. § szerinti alap jogállásának az elismeréséhez, következképpen pedig a forrásadó alóli mentességhez a dán illetőségű ÁÉKBV-nak a befektetői részére ténylegesen fizetett minimális osztalékból vagy a 2005. évi módosítást követően a ligningslov 16C. §-ának rendelkezéseivel összhangban megállapított minimális osztalékból a befektetői terhére forrásadót kell levonnia.
- 58 A Dán Királyság ezzel szemben a külföldi illetőségű ÁÉKBV számára nem írhat elő ilyen, az említett ÁÉKBV által fizetett osztalék utáni, a tagállam javára történő forrásadó-fizetési kötelezettséget. Az ilyen ÁÉKBV kizárólag a kapott osztalék miatt, amelynek a forrása a Dán Királyságban található, és főszabály szerint nem az e vállalkozás által fizetett osztalék tekintetében tartozik e tagállam adóztatási joghatósága alá.

- 59 Azonban figyelembe véve az alapügyekben szóban forgó szabályozás célját, tárgyát és tartalmát, e különbségtételt, amely egyébiránt tükrözi a dán illetőségű vállalkozás és a külföldi vállalkozás közötti különbséget, nem lehet meghatározónak tekinteni.
- 60 Ugyanis, bár az alapügyekben szóban forgó szabályozás célja, hogy a befektetési eszköz adóztatásának szintjét ezen eszköz részvényeseire helyezze át, főszabály szerint a részvényesek jövedelme feletti adóztatási joghatóság anyagi jog feltételeit és nem az alkalmazott adóztatás technikáját kell meghatározónak tekinteni.
- 61 Márpedig egy külföldi illetőségű ÁÉKBV-nak lehetnek Dániában adóilletőséggel rendelkező befektetői, amelyeknek a jövedelme felett e tagállam gyakorolhatja adóztatási joghatóságát. Ebből a szempontból valamely külföldi illetőségű ÁÉKBV a dán illetőségű ÁÉKBV helyzetével objektíve összehasonlítható helyzetben van.
- 62 Kétségtelen, hogy a Dán Királyság nem adóztathatja meg a külföldi illetőségű befektetőket a külföldi illetőségű ÁÉKBV-k által fizetett osztalék után. Ugyanakkor ennek lehetetlensége koherens az adóztatás szintjének az eszközről a részvényesre való áthelyezésének a logikájával.
- 63 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy nem igazolja a belföldi ÁÉKBV-k és a Dán Királyságtól eltérő tagállamban illetőséggel rendelkező ÁÉKBV-k helyzete közötti objektív különbség azt, hogy a forrásadó alóli mentesség lehetősége csak a belföldi ÁÉKBV-k számára áll fenn.
- 64 Márpedig az ilyen korlátozás kizárólag akkor engedhető meg, ha azt nyomós közérdeken alapuló kényszerítő okok igazolják, ha alkalmas az általa elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és nem lépi túl az annak eléréséhez szükséges mértéket (2016. november 24-i SECIL ítélet, C-464/14, EU:C:2016:896, 56. pont).
- 65 A Bírósághoz észrevételeket előterjesztő kormányok úgy vélik, hogy a tőke szabad mozgásának alapügyek tárgyát képező korlátozását igazolja a dán adórendszer koherenciája megőrzésének a szükségessége. A dán és a holland kormány ezenkívül úgy véli, hogy e korlátozást igazolja az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása biztosításának a szükségessége.
- 66 Először is meg kell vizsgálni, hogy igazolhatja-e az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása fenntartásának a szükségessége azt, hogy valamely tagállam a belföldi illetőségű társaságok által fizetett osztalék utáni forrásadó alóli mentesség lehetőségét kizárólag a belföldi illetőségű ÁÉKBV-k számára biztosítja.
- 67 A dán és a holland kormány e tekintetben azzal érvel, hogy a Dán Királyság arra való kötelezése, hogy mentesítse a külföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztalékot a forrásadó alól anélkül, hogy adót vehetne ki a befektetőknek történő osztalékfizetés során, azzal járna, hogy az ezen osztalék forrásának állama arra kényszerülne, hogy a területén keletkezett jövedelem tekintetében ne gyakorolja adóztatási joghatóságát.
- 68 Az osztalék utáni adóbeszedés és a külföldi illetőségű ÁÉKBV-k alapügyekben szóban forgó mentességből való kizárása lehetővé teszi az adóztatási joghatóság kiegyensúlyozott megosztásának a biztosítását, és nem haladja meg a szükséges mértéket, mivel a Dán Királyság csak egyszer szed be adót a külföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztalék után, és mivel nem lehetséges az adótehernek az e vállalkozások általi osztalékfizetés felé történő áthelyezése.
- 69 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy nem vitatott, hogy az adóztatási joghatóság tagállamok közötti megosztásának fenntartása olyan közérdeken alapuló nyomós indoknak minősülhet, amely lehetővé teszi valamely mozgásszabadság Európai Unión belüli gyakorlása korlátozásának igazolását (2013. december 12-i Imfeld és Garcet ítélet, C-303/12, EU:C:2013:822, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 70 Ilyen igazolásként különösen akkor fogadható el, ha a szóban forgó rendszer olyan magatartások megakadályozására irányul, amelyek alkalmasak arra, hogy veszélyeztessék a tagállamnak a területén végzett tevékenységekre vonatkozó adóztatási joghatósága gyakorlását (2012. május 10-i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 71 Mindazonáltal a Bíróság már megállapította, hogy ha valamely tagállam úgy döntött – amint az alapügyekben szóban forgó helyzetben –, hogy nem adóztatja a belföldi illetőségű kedvezményezett ÁÉKBV-k belföldi eredetű osztalékait, nem hivatkozhat az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása biztosításának követelményére a külföldi illetőségű ÁÉKBV-k ilyen jövedelmei adóztatásának igazolása érdekében (2012. május 10-i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 72 Egyébiránt a dán illetőségű társaságok által a külföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztalékot az osztalékfizető társaság nyeresége címén a Dán Királyságban már megadóztatták.
- 73 Az a körülmény, hogy az osztalék adóztatását a belföldi illetőségű ÁÉKBV-k részvényeseinek a szintjére helyezik át, nem igazolhatja az alapügyekben szóban forgó korlátozást.
- 74 Ugyanis egyrészt, amint a jelen ítélet 61. pontjában szerepel, a Dán Királyság adóztatási joghatósággal rendelkezik a külföldi illetőségű ÁÉKBV-k belföldi illetőségű befektetői felett.
- 75 Másrészt az a tény, hogy valamely tagállam forrásadót vet ki a külföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztaléokra, az az e vállalkozások általi valamennyi osztalékfizetésre történő adókiivetés lehetetlensége miatt nem vezet olyan magatartások megakadályozásához, amelyek alkalmasak arra, hogy veszélyeztessék e tagállamnak a területén végzett tevékenységekre vonatkozó adóztatási joghatóságának a gyakorlását, hanem épp ellenkezőleg, ahhoz vezet, hogy ellensúlyozza az adóztatási joghatóságnak az e joghatóságnak a tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztásából eredő hiányát.
- 76 Az ilyen megosztás fenntartásának a szükségességére ezért nem lehet hivatkozni a tőke szabad mozgása az alapügyekben szóban forgó korlátozásának az igazolására.
- 77 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy – amint a Bírósághoz észrevételeket előterjesztő kormányok érvelnek – az alapügyekben szóban forgó adójogi szabályozás alkalmazásából eredő korlátozás igazolható-e a dán adórendszer koherenciája megőrzésének a szükségességével.
- 78 E kormányok szerint ugyanis közvetlen kapcsolat áll fenn a belföldi illetőségű ÁÉKBV-knak fizetett osztalékot terhelő forrásadó alóli mentesség és ezen ÁÉKBV-k azon kötelezettsége között, hogy forrásadót vonjanak le az általuk a befektetőik részére fizetett osztalék után.
- 79 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már kimondta, hogy az adórendszer koherenciája megőrzésének szükségessége igazolhat olyan szabályozást, amely az alapvető szabadságok korlátozásával járhat (2012. május 10-i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 80 Az ilyen igazolásra alapított érv helytállóságához ugyanakkor az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az szükséges, hogy közvetlen kapcsolat legyen megállapítható az adott adóelőny és az ezen előnynek valamely meghatározott adóteherrel történő kiegyenlítése között, és e kapcsolat közvetlen jellegét a szóban forgó szabályozás által követett célra tekintettel kell megállapítani (2012. május 10-i Santander Asset Management SGIIC és társai ítélet, C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 81 E tekintetben, amint a jelen ítélet 29–31. pontjában szerepel, valamely ÁÉKBV mentesülhet a dán illetőségű társaság által fizetett osztalék utáni forrásadó alól, feltéve hogy ő maga Dániában rendelkezik illetőséggel, és minimális osztalékot fizet vagy minimális osztalékot állapít meg, amely után forrásadót von le.
- 82 Amint azt a főtanácsnok az indítványának 72. pontjában megjegyezte, az alapügyekben szóban forgó nemzeti szabályozás a dán illetőségű ÁÉKBV-k forrásadó alóli mentességét attól a feltételtől teszi függővé, hogy tényleges vagy fiktív minimális osztalékfizetésre került-e sor a befektetők részére, amelyek az említett vállalkozások által a nevükben levont adóelőleg fizetésére kötelesek. A dániai illetőségű ÁÉKBV-k részére ily módon, a forrásadó alóli mentesség formájában biztosított adóelőnyt főszabály szerint az e vállalkozások által a befektetőik szintjén továbbosztott osztalékok megadóztatása ellensúlyozza.
- 83 Meg kell még vizsgálni, hogy az a tény, hogy a forrásadó alóli mentesség lehetősége csak a dán illetőségű ÁÉKBV-k számára áll fenn, nem haladja-e meg az alapügyekben szóban forgó adórendszer koherenciájának a biztosításához szükséges mértéket.
- 84 Amint azt a főtanácsnok az indítványának 80. pontjában megjegyezte, az alapügyekben szóban forgó adórendszer belső koherenciája fenntartható, ha a Dán Királyságtól eltérő tagállamban illetőséggel rendelkező ÁÉKBV-k, amelyek eleget tesznek a ligningslov 16C. §-a feltételeinek, részesülhetnek a forrásadó alóli mentességben, feltéve hogy a dán adóhatóságok e vállalkozásokkal teljeskörűen együttműködve megbizonyosodnak arról, hogy ez utóbbiak ugyanannyi adót fizetnek, mint amelyet a dániai illetőségű, 16C. § szerinti alapoknak adóelőlegként az e rendelkezés alapján számított minimális osztalék után vissza kell tartaniuk. Az ilyen ÁÉKBV-k számára annak lehetővé tétele, hogy e mentességben részesüljenek, ilyen körülmények között kevésbé korlátozó intézkedésnek minősülne, mint a jelenlegi rendszer.
- 85 Ezenkívül a Dán Királyságtól eltérő tagállamban illetőséggel rendelkező és a ligningslov 16C. §-a feltételeinek megfelelő ÁÉKBV-któl annak megtagadása, hogy forrásadó alóli mentességben részesüljenek, a dán illetőségű befektetőiknek fizetett osztalék többszörös adóztatásához vezet, ami épp ellentétes a nemzeti szabályozásban kitűzött céllal.
- 86 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az alapügyekben szóban forgó adójogi szabályozás alkalmazásából adódó korlátozás nem indokolható az adórendszer koherenciája megőrzésének a szükségességével.
- 87 A fenti megállapítások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 63. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, mint az alapügyekben szóban forgó, amely alapján az e tagállamban illetőséggel rendelkező társaság által valamely külföldi illetőségű ÁÉKBV-nak fizetett osztalék után forrásadót kell fizetni, míg az ugyanebben a tagállamban illetőséggel rendelkező ÁÉKBV-nak fizetett osztalék mentes e forrásadó alól, feltéve hogy e vállalkozás minimális osztalékot fizet a befektetőinek, vagy technikailag egy minimális osztalékot állapít meg, és az e valós vagy fiktív minimális osztalék utáni adót a befektetőitől levonja.

A költségekről

- 88 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 63. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, mint az alapügyekben szóban forgó, amely alapján az e tagállamban illetőséggel rendelkező társaság által valamely külföldi illetőségű, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásnak (ÁÉKBV-nak) fizetett osztalék után forrásadót kell fizetni, míg az ugyanebben a tagállamban illetőséggel rendelkező ÁÉKBV-nak fizetett osztalék mentes e forrásadó alól, feltéve hogy e vállalkozás minimális osztalékot fizet a befektetőinek, vagy technikailag egy minimális osztalékot állapít meg, és az e valós vagy fiktív minimális osztalék utáni adót a befektetőitől levonja.

Aláírások